

senki sem próféta saját hazáján kívül
 csak barmok meleg lehelete árad a jászol lakatlan
 az úr most házon kívül de azért majd csak sorra kerülünk
 mi jónások jóbok jézusok jeremiások
 sumérból jött oguroknak szlávszagú unokái

egyediségünkben találkoztunk
 élembe úsztál mint Melville fehér bálnája
 ha tudnék szólni igazi szóló hangon akkor azt mondanám
 IGAZI-HÚSVÉR-MOST-AHAB MOST-ISMÁEL VAGYOK
 de szavam nincs csak nézem belülről a Cetet
 kinek bordázatán át Ninive idelátszik
 Most azt hihetni itt valami metafizika indul madárjóslat
 pedig csupán titkos szerelmem tett nálam látogatást
 ezüstoshajú szépséges agg dámám a *Countess of Salisbury*
 ki éppen olyan volt mint húsz évvel ezelőtt a vasúti átjárónál
 és ott sétáltunk a lenge őszben a platánok alatt
 hosszan szótlánul majd mindketten egyszerre kezdtünk beszélni
 és egyszerre megálltunk és összenéztünk
 álarca mögött kék szeme nem szem volt de az ég kékje
 csillogó hajzatára hullt egy pontosan erezett falevél
 egészen közel léptem hozzá kivettem hajából a levelet
 és ajkammal megérintvén langyos maszkját azt mondtam

HÖLGYEM

ne légy hozzám kegyetlenebb
 mint többi grófnők voltak
 s ha nem vagy is egyetlenem
 valódi vagy s nem vágy-alak

nem dús képzetem rak rád
 magamból hús-vér képeket
 lószőr-hajad papír-maszkád
 a valóság mi kell nekem

porból lettem porrá leszek
 gáz mint a kozmosz-ősanyag
 légneműségem tudatában
 volt-mátkámmá választalak

megvolt az eljegyzés pézsmapocok beleiből jósolt a sámán
 aztán elváltak útjaink jósolt a sámán pézsmapocok beleiből
 beleiből jósolt a sámán pézsmapocok megöregedtél
 kidoboltalak közhírré tétetlek harangszó leszél
 repedezett ládáidból szétszórom ringy-rongyaidat
 hangullám leszél keringhetsz fönn a magosban
 hódíthatsz hazudhatsz incselkedhetsz hazajáró lélek
 leveszem rólad a kezem te mítosznak sovány versnek bővérű
 te ösztövért látomás pompázó foglalata